

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกจดจำว่าลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกันลูกก็จะเริ่มมองเห็นต้นไม้ของยุคทอง และจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกลูกๆ ผู้ที่แหลมคมอย่างมากในความรู้นี้?
- คำตอบ:** พวกเขาจะพูดคุยเกี่ยวกับความรู้นี้กับกันและกันและกันเท่านั้น พวกเขาไม่ทำตนเองให้ห่างอยู่กับการซุบซิบนินทาผู้อื่น พวกเขาจะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในสันโดษ
- คำถาม:** ความลับอะไรของละครโลกนี้ที่มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้?
- คำตอบ:** ในละครโลกนี้ไม่มีใครนอกจากชีพบาบาที่มั่นคง ดวงวิญญาณของโลกเก่านั้นต้องการใครบางคนที่จะพาพวกเขาไปสู่โลกใหม่ ลูกๆ เท่านั้นที่รู้ความลับของละครนี้

โอม ชานติ พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและพูดกับลูกๆ ทางจิต ลูกเข้าใจว่าลูกคือบราห์มิน ลูกคิดว่าตนเองเป็นบราห์มินหรือว่าลูกลืมแม้กระทั่งสิ่งนี้? บราห์มินไม่เคยลืมวงศ์สกุลของพวกเขา ดังนั้น ลูกเองก็ควรจดจำด้วยเช่นกันว่าลูกคือ บราห์มิน ถึงแม้ว่าหากลูกจะจดจำสิ่งเดียวกันนี้ เรือของลูกก็จะสามารถข้ามฟากได้ ลูกควรจะคิดถึงสิ่งใหม่ๆ ที่ลูกได้ยินในยุคบรรจบพบกัน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ ลูกคือ รูปและบาสน (ตัวของโยคีผู้ที่ประพรมน้ำฝนแห่งความรู้) ลูกๆ ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยความรู้ทั้งหมดนี้ และดังนั้น เพชรพลอยเหล่านั้นเท่านั้นที่ควรจะปรากฏออกมา ลูกต้องจดจำว่าลูกคือ บราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ลูกๆ บางคนไม่แม้กระทั่งเข้าใจสิ่งนี้ เมื่อลูกจดจำว่าลูกคือ บราห์มินของยุคบรรจบพบกันแล้ว ลูกก็จะเริ่มมองเห็นต้นไม้ยุคทองและมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ย้ำซ้ำภายในตัวลูกเองในสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูก ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ว่าเวลานี้เราอยู่ในยุคบรรจบพบกัน การศึกษาของยุคบรรจบพบกันนี้ใช้เวลา นี่คือการศึกษาดียวเท่านั้นที่จะเปลี่ยนจากมนุษยธรรมดาไปเป็นนารายณ์ นั่นคือ จากชาวรกไปสู่วาสุเดวะ ด้วยการจดจำว่าลูกกลายเป็นเทพชาวสวรรค์ ลูกก็จะคงอยู่อย่างมีความสุข มีเพียงผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นผู้อาศัยของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่สามารถกลายเป็นชาวสวรรค์ได้ ก่อนหน้านั้น เมื่อลูกเคยเป็นชาวรกและทำกรรมที่สกปรกสภาพของลูกตกต่ำลงไปอย่างสิ้นเชิง เวลานั้นลูกต้องหยุดการกระทำทั้งหมดนั้น ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษยธรรมดาไปเป็นเทพ ชาวสวรรค์ เมื่อภรรยาของใครบางคนตายและลูกถามสามีว่า “ภรรยาของท่านอยู่ที่ไหน?” เขาก็จะพูดว่า “เธอได้กลายเป็นชาวสวรรค์ไปแล้ว” แต่เขาผู้นั้นก็ไม่รู้ว่าสวรรค์คืออะไร หากเธอนั้นได้กลายเป็นชาวสวรรค์ เขาก็ควรมีความสุข เวลานั้นลูกๆ รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ จงคิดถึงสิ่งนี้ภายใน: เวลานั้นเรากำลังอยู่ในยุคบรรจบพบกันและกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ ฝ่าแต่ย่ำซ้ำสิ่งนี้กับตัวลูกเอง แม้ว่าลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ แต่มายาก็ทำให้ลูกลืมและทำให้ลูกกลายเป็นยุคเหล็กอย่างสมบูรณ์ เมื่อกิจกรรมของลูกกลายเป็นยุคเหล็กอย่างสิ้นเชิง และองศาของความสุขของลูกก็ไม่คงอยู่อย่างมั่นคง ใบหน้าของลูกกลายเป็นเช่นใบหน้าของซากศพ พ่อพูดว่า: ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ทุกคนกลายเป็นเช่นซากศพที่ลูกเผา ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ และดังนั้น ลูกควรมีความสุขนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าววว่า: หากท่านต้องการรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโกปและโกปี ลูกแต่ละคนควรถามหัวใจของตนเองว่า: ฉันอยู่ในประสบการณ์นั้นไหม? ลูกอยู่ในพันธะกิจของพระเจ้า งานอะไรที่ลูกทำในพันธะกิจของพระเจ้านี้? ก่อนอื่นใดลูกเปลี่ยนจากศูทรไปเป็นบราห์มินและแล้วจากบราห์มินไปเป็นเทพ อย่าลืมว่าลูกคือบราห์มิน พรหมณ์ทางโลกก็พูดอย่างรวดเร็วว่าพวกเขาคือพรหมณ์ พรหมณ์เหล่านั้นถือกำเนิดจากกรรม ในขณะที่ลูกคือ ลูกๆ ที่เกิดทางปาก ลูกบราห์มินควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก บราห์มาโบเจนก็ได้รับการจดจำ เมื่อลูกได้ให้บราห์มาโบเจนแก่ผู้คนรับประทาน พวกเขา ก็กลับมามีความสุขอย่างมากที่พวกเขา กำลังรับประทานอาหารที่เตรียมโดยบราห์มินที่บริสุทธิ์ ลูกต้องมีความคิด คำพูดและการกระทำที่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ใช้เวลา ไม่มีลูกคนใดได้กลายเป็นเช่นนี้ทันทีที่พวกเขาถือกำเนิดขึ้นมา มีคำพูดที่ว่า “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” ลูกกลายเป็นทายาทของพ่อทันทีที่ลูกถือกำเนิด เมื่อลูกมีการตระหนักรู้และพูดว่า นี่คือการบูชาบราห์มาและบราห์มานั้นคือลูกของชีวาและลูกมีศรัทธาอันและแล้วลูกก็กลายเป็นทายาท อย่างไรก็ตามหากลูกนั้นทำกรรมรูปแบบใดๆที่ผิด ลูกก็ต้องได้รับการลงโทษอย่างมากมาย ได้เคยมีการบอกลูกแล้วว่าผู้คนได้สังเวทตนเองที่คาชืออย่างไร เมื่อพวกเขา มีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ บัญชีของพวกเขา ก็ได้รับการชำระ พวกเขาได้ดำดิ่งลงไปใบบ่อนั้นเพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้น ไม่ได้มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้นที่นี้ ชีพบาบาพูดกับลูกๆ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก! กระนั้นก็ตามลูกๆ ลูกๆ ก็ถูก

มายาจับและควงหมอน สงครามของลูกเป็นเวลายาวนานที่สุด ไม่มีสงครามของการใช้กำลังทางวัตถุที่ดำเนินไปเป็นเวลานานเช่นนี้ สงครามของลูกเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ลูกมาหาบาบา ผู้ที่แก่กว่าก็ได้รบรามามากมาย สิ่งนี้จะดำเนินไปสำหรับคนใหม่ที่มาด้วยเช่นกัน เมื่อทหารตายในสงครามนั้น ผู้อื่นก็จะเข้ามาแทนพวกเขา ที่นั่นเช่นกัน บางคนก็ตายแต่จำนวนของเราก็ยังคงเฝ้าแต่ขยายตัว ต้นไม้ต้องขยายใหญ่ พ่อพูดกับลูกๆ ที่สุดแสนหวาน: จดจำว่า พ่อคือพ่อของลูก เป็นครูสูงสุดและเป็นสัตบุรุษของลูก ลูกจะไม่เรียกศรึกษณะว่าเป็น “พ่อ ครูหรือสัตบุรุษ” ลูกควรจะมีใจที่ใส่ใจที่จะให้ประโยชน์แก่ทุกคน เมื่อลูกๆ มหารตืออยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ พวกเขาจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย พวกเขาวิ่งไปที่ใดก็ตามที่พวกเขาได้รับเชิญ ลูกๆ ที่ดีก็ถูกเลือกให้รับใช้ที่นัทรศการและอยู่ในคณะกรรมการทำงานรับใช้ ลูกๆ ก็ได้รับการกำหนด ลูกได้รับคำแนะนำให้อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ที่ผู้คนสามารถเข้าใจว่าลูกเป็นลูกที่ดีในพันธกิจของพระเจ้า พ่อก็กลับมาพ้อใจกับผู้ที่รับใช้อย่างดีมากด้วยเช่นกัน ถามหัวใจของลูกเอง: ฉันกำลังทำงานรับใช้ใหม่? พวกเขาพูดถึงการอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ งานรับใช้อะไรที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อทำ? ท่านให้ศาสนันนี้แก่ทุกคน: มานมานะบาฟ! ก็แค่นั้นเอง ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรรนีอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกถูกเรียกว่าผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ดังนั้น ลูกควรจะมีใจเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด กงจักรแห่งการสำนึกในตนเองไม่เคยหยุดที่จะควงหมอน ลูกคือ ประภาคารแสงที่มีชีวิต มีการร้องสรรเสริญลูกอย่างมากมาย ลูกรู้ถึงค่ายกย่องของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือ ผู้พูดกิตะ ท่านได้ทำงานของท่านด้วยความรู้และพลังโยคะนี้ พลังโยคะส่งผลกระทบบอย่างมาก โยคะโบราณของภารตที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในเวลานี้มีชื่อเสียงชั้นยาสีคือหฐโยคี พวกเขาไม่สามารถชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ลูกถือกำเนิดผ่านความรู้นี้ กิตะลูกเรียกว่าแม่และพ่อ มีแม่และพ่อ พร้อมกันกับเป็นลูกๆ ของชีพบาบา ลูกก็ต้องการแม่และพ่อด้วยเช่นกัน แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงเช่นนี้ แต่พวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใด พ่ออธิบายความหมายของสิ่งนี้ลึกล้ำอย่างมาก มีคำกล่าววว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” ดังนั้น และแล้วเหตุใดลูกจึงได้พูดว่า: แม่และพ่อ? บาบาอธิบายแล้วว่าถึงแม้ว่าสร้สวตืออยู่ที่นี้ ในความเป็นจริงแม่ที่แท้จริงคือ พรหมบุตร มีมหาสมุทรและพรหมบุตร การบรรจบกันแรกคือการบรรจบกันของทั้งสองนี้ บาบาอวตารมาในผู้นี้ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนอย่างมาก มีลูกๆ มีลูกเพียงไม่กี่คนที่จะเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกๆ ลูกจำนวนไม่มากนักที่จะสามารถคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ผู้ที่จะได้รับสถานภาพที่ต่ำมีสติปัญญาเพียงน้อยนิด กระนั้นก็ตามพ่อก็ยังบอกพวกเขา: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ง่ายดายใช้ใหม่? พ่อของเราดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านบอกลูกดวงวิญญาณ: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่าเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดเปลื้อง นี่คือนสิ่งหลัก ผู้ที่มีสติปัญญาที่บกไม่สามารเข้าใจสิ่งต่างๆ ที่ลึกล้ำเหล่านี้ได้ เหตุนี้เองมีคำกล่าวไว้ในกิตะว่า: มานมานะบาฟ! ทุกคนที่เขียนถึงบาบาก็พูดว่า เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พวกเขาล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ นี่คือนเกมชกมวยระหว่างมายากับลูกๆ ของพระเจ้า ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ บาบาพูดว่า ลูกต้องเอาชนะมายาเพื่อที่จะได้มาซึ่งสภาพอยู่เหนือบวงกรรมของลูก ก่อนอื่นลูกได้เข้ามาสู่ความสัมพันธ์ของกรรม และแล้วหลังจากครั้งหนึ่งของวงจรร ลูกก็จะค่อยๆ เริ่มมีบวงพันธะของกรรม ก่อนอื่นใด เมื่อลูกเคยเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ก็ไม่ได้มีบวงพันธะใดๆ ในการกระทำของลูก ไม่มีทั้งของความสุขหรือของความทุกข์ ลูกเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ของความสุขเวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกเคยอยู่ในความสัมพันธ์ที่มีความสุข และแล้วลูกก็มีความสุข เวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่โลกแห่งความสุขอย่างแน่นอน เมื่อโลกเคยใหม่และลูกเคยบริสุทธิ์ ลูกก็เคยเป็นนาย เวลานี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ในโลกเก่านี้ เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเทพ ดังนั้น จดจำสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปทั้งหมดของลูกจะได้รับการปลดเปลื้อง และลูกจะมาหาพ่อที่บ้าน ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของลูกผ่านดินแดนแห่งความเจ็บสงบของลูก ก่อนอื่นใด ลูกต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์กำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์เพื่อที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้ พูดกับตนเองในวิธีนี้: เวลานี้วงจรรกำลังมาถึงจุดจบ เราใช้ชาติเกิดมากมายเท่านั้น เวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เป็นด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่เราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ พลังโยคะนั้นโด่งดังอย่างมาก พ่อเท่านั้นที่สามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูกได้ ลูกไม่ต้องทำอะไรด้วยร่างกายของลูกสำหรับสิ่งนี้ จงไตร่ตรองสิ่งต่างๆ เหล่านี้ตลอดทั้งวัน ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ลูกไป จงนั่งในสันโดษ เพียงแค่มีสั่งต่างๆ เหล่านี้ในสติปัญญาของลูก ลูกสามารถหาที่สันโดษได้มากมายบนหลังคา ไม่มีเรื่องของความกลัวในสิ่งนี้ ก่อนหน้านั้น หลังจากฟังมุรลีสแล้ว ลูกก็จะไปและนั่งบนภูเขาเพื่อไตร่ตรองสิ่งที่ลูกได้ยิน ผู้ที่มีความใส่ใจในความรู้อีกเพียงแค่มุขคุยกันถึงความรู้อันนี้เท่านั้น หากพวกเขาไม่มีความรู้อันนี้ พวกเขาจะเริ่มซุบซิบนินทาผู้อื่น ลูกสามารถแสดงหนทางนี้ให้แก่ผู้คนมากมายที่นัทรศการของลูก ลูกรู้ว่าศาสนาของลูกให้ความสุขอย่างมากมาย ลูกเพียงแค่อธิบายแก่ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ว่า พวกเขาควรจดจำพ่อผู้เดียว ลูกต้องไม่คิดว่าผู้นี้เป็นมุสลิมหรือฉันเป็นสิ่งนี้ ไม่เลย ลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ และลูกต้องมองดูผู้อื่นว่าเป็นเช่นดวงวิญญาณ ลูกอธิบายให้แก่ดวงวิญญาณนั้น ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ที่นัทรศการของลูก ดังนั้น ฝึกฝนสิ่งนี้: ฉันดวงวิญญาณนี้กำลังอธิบายแก่ดวง

วิญญาณพี่น้องของฉัน เวลาที่เรากำลังได้รับมรดกจากพ่อ เราคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณกำลังให้ความรู้แก่พี่น้องของเรา เวลาที่ลูกต้องมาหาพ่อ ลูกจากดินแดนแห่งความสงบนั้นเป็นเวลายาวนานและกลับมาพลัดพราก มีความทุกข์และความไม่สงบหลายอย่างมากมายที่นี้ พ่อพูดว่า: เวลาที่ฝึกฝนที่จะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และแล้วลูกก็จะลืมชื่อ รูป และร่างกาย เหตุใดลูกจึงคิดว่าผู้นั้นผู้นี้เป็นมุสลิมเล่า? ลูกต้องอธิบายแก่เขา ขณะที่คิดว่าเขาเป็นดวงวิญญาณ ลูกสามารถเข้าใจว่าไม่ว่าดวงวิญญาณดีหรือไม่ดี ลูกดวงวิญญาณได้รับการบอกให้อยู่ห่างไกลจากผู้ที่มีอิทธิพลที่ไม่ดี เวลาที่ลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาที่ลูกได้จบสิ้นการเล่นบทบาทของลูกที่นี้แล้ว ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำพ่ออย่างแน่นอน ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ผู้คนต้องสาบานด้วยคำพูด พ่อพูดว่า: ลูกต้องสาบานด้วย พ่อให้วิธีการแก่ลูก ลูกดวงวิญญาณดั้งเดิมแล้วคือพี่น้องกัน และเมื่อเข้ามาสู่ร่างกาย ลูกก็ได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย พี่น้องหญิงชายต้องไม่ข้องแวะในกิเลส ด้วยการจดจำพ่อและการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ได้มีการอธิบายแล้วว่าหากลูกพ่ายแพ้มาหา ลูกก็ต้องลุกขึ้นมาอีกครั้งและอยู่อย่างตื่นตัว ยิ่งลูกอยู่อย่างตื่นตัวมากเพียงไร ลูกจะได้รับประโยชน์มากตามนั้น มีกำไรและขาดทุน มีผลกำไร(credit)ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรรและอีกครึ่งหนึ่งของวงจรมีการสูญเสีย(debit)ในอาณาจักรของราวัน มีบัญญัติ: ชัยชนะคือกำไรและการพ่ายแพ้คือการสูญเสีย ดังนั้น ตรวจสอบตนเอง ด้วยการจดจำพ่อ ลูกๆ ก็จะมีประสบการณ์ของความสุข ผู้อื่นเพียงแค่ร้องเพลงนี้แต่ก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ทุกสิ่งที่พวกเขาทำปราศจากความเข้าใจ ลูกไม่ได้ทำการกราบไหว้บูชา ฯลฯ อีกต่อไป แต่ลูกนั้นยังร้องสรรเสริญ คำสรรเสริญของพ่อผู้เดียวนั้นไม่มีอะไรเจือปน พ่อได้มาและสอนลูกๆ ด้วยตนเอง ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะถามคำถามใดๆ ไห้วงจรอยู่ในสำนักของลูกและแล้วเข้าใจว่าลูกเอาชนะมาอย่างไรและแล้วลูกพ่ายแพ้อย่างไร พ่ออธิบาย: หากลูกพ่ายแพ้ในเวลานี้ ลูกจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ 100 เท่า พ่อพูดว่า: อย่าได้ทำให้เกิดการประณามสัตว์กูร มิฉะนั้นแล้ว ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพได้ นี่คือการที่แท้จริงของการกลับมาเป็นนารายณ์ที่แท้จริง ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขาได้แยกเรื่องราวของกิตะออกจากเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง ก็ตะนี่เป็นไปสำหรับการกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา พ่อพูดว่า: พ่อบอกเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดาให้แก่ลูก สิ่งนั้นลูกเรียกว่ากิตะพร้อมกันกับเป็นเรื่องราวของความเป็นอมตะ เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ดวงตาที่สามแก่ลูก ลูกรู้ว่าเมื่อลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกต้องมีคุณธรรมเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่คงอยู่ตลอดไป เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่มั่นคง; ทุกคนอื่นต้องลงมา ท่านมาในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นเพื่อที่จะพาทุกคนกลับบ้าน ลูกจะต้องการบางคนที่จะพาดวงวิญญาณของโลกเก่านี้ไปสู่โลกใหม่ด้วยเช่นกัน ทั้งหมดเหล่านี้คือความลับของละคร พ่อมาและทำให้เราบริสุทธิ์ ไม่มีผู้มีร่างกายใดสามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า พ่ออธิบายว่า: ในปัจจุบันนี้ปีกของดวงวิญญาณทั้งหมดได้หักลง และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถบินได้ พ่อได้มาเพื่อที่จะให้ปีกของความรู้และโยคะนี้แก่ลูก บาบของลูกจะถูกเผาไปด้วยพลังโยคะและแล้วลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ก่อนอื่นใดลูกต้องทำความเพียรพยายาม ดังนั้น พ่อจึงพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและเก็บชาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูกไว้ ผู้ที่ชาร์ทของพวกเขาดีก็จะเขียนชาร์ทของพวกเขาและจะมีประสบการณ์ของความสงบสุขอย่างมากมายด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าถ้าลูกจะทำทุกความเพียรพยายามอื่นๆ แต่ไม่ได้เขียนชาร์ท ลูกนั้นก็ไม่สามารถเติมตนเองด้วยพลังโยคะได้ ลูกได้ทำอะไรอย่างมากมายด้วยการเก็บบันทึกชาร์ท พร้อมกันกับชาร์ทนี้ ลูกต้องจดประเด็นความรู้ที่ลงไปด้วยเช่นกัน ลูกต้องเขียนชาร์ทว่าลูกทำงานรับใช้มากเพียงไรและอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานเพียงไร ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่ในเวลาสุดท้ายจะไม่มีการจดจำสิ่งใดอื่นเลย ทำความเพียรพยายามเวลานี้ ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเพื่อที่ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊พดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในสันโดษ คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เอาชนะมายาและไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก
2. ขณะที่กำลังให้ความรู้แก่ใครก็ตาม สติปัญญาของลูกต้องรักษาสำนึกว่า: ฉันดวงวิญญาณนี้กำลังให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณพี่น้องของฉัน ลืม ชื่อ รูป และร่างกายของทุกคน ให้คำสาบานของความบริสุทธิ์ และกลับมาบริสุทธิ์ กลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกโง่เขลาต่อการมีความอยากปรารถนาใดๆ สำหรับตัวเองและกลายเป็นผู้ให้ทานอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่ยกระดับและให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นเช่นเดียวกับพ่อ
พ่อบราห์มาสละเวลาส่วนตัวของท่านเองเพื่องานรับใช้ ท่านอยู่อย่างถ่อมตนและให้ความเคารพต่อลูกๆ ท่านแม้กระทั่งละทิ้งชื่อเสียงที่ท่านได้รับการทำงานรับใช้ ท่านกลายเป็นผู้ที่ยกระดับทุกคนและให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นผ่านชื่อ ความเคารพ และเกียรติยศของท่าน ท่านละทิ้งชื่อเสียงของท่านเองและยกย่องชื่อเสียงของผู้อื่น ท่านทำให้ตนเองเป็นผู้รับใช้เสมอและทำให้ลูกๆ เป็นนายของท่าน ท่านถือว่าความสุขของตัวท่านเองอยู่ในความสุขของลูกๆ การโง่เขลาในความรู้ต่อความอยากปรารถนาเช่นเดียวกับพ่อ หมายถึงการเป็นขอทานที่ซำบซึ้ง เป็นผู้ให้ทานอย่างสม่ำเสมอผู้ที่ยกระดับและให้ประโยชน์กับทุกคน เมื่อลูกทำสิ่งนี้จะมีความเร็วในการทำงานของการให้คุณประโยชน์ต่อโลก ทุกกรณีและเรื่องราว(สถานการณ์) จะจบสิ้น

คติพจน์: เป็นมหาสมุทร(สินธุ) ของความรู้ คุณธรรม และดารณา และจุด(บিনดู) จะอยู่ในสำนึกรู้ของลูก

***** โอม ขานติ *****

ด้วยจิตใจที่เต็มไปพลังของลูก จงทำงานรับใช้ของการให้สะกาช

เวลานี้ ลูกๆ ต้องให้ความสะกาชผ่านทางความคิดที่สูงส่งและมีพลังของลูก ให้พลังกับผู้ที่อ่อนแอ ใช้เวลาสำหรับความเพียรพยายามของลูกเองในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น การให้ความร่วมมือกับผู้อื่นหมายถึงการสะสมสำหรับตัวลูกเอง
เวลานี้ ให้กระจายคลื่นออกไปเช่นนั้นที่ลูกจะไม่รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ แต่ลูกให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ การได้รับรวมเข้ากับการให้